Ketabton.com
Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفى

ليكوال

صابرجان

ناشر

مكتبه عزيزيه محله جنگي پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
لیکوال	صابر جان
کمپوز	لیکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزیزیه
د اړیکو شمیره	۰۳٤٥۱۳۸۰٤۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - یو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن لیکوال (صابرجان) صاحب دمعاصر تاریخ له ځینو واقعې پېښو څخه په اقتباس لیکلی.

مرکزي کرکټر او هېرو یې خالد دی دا ناول ته دهغوی نوم ورکو دمهاجرو غازیانو دردونکی داستان دي چې پر افغانستان د امریکا تر یرغل وړاندې د عربو له مختلفو هیوادونو څخه د اسلامي نظام د سیوري او واقعي شریعت د ایمان خړوبونکې چینې ریښتني مزه وڅکې

دوی خپل مجلل قصرونه اسمان خراشي ماڼۍ او دعیش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډیو کې یې له سونزو او تکلیفونو ډك ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ایمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ یې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته ټټر ورکوي!!!

څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کیږي او له پستو پالنګونو پاڅیږي او دیو داسي هیواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه یې له جعرافیوې او فزیکي جوړښت او آب هوا سره بلد دی او نه یې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دی !!!!

دناول لیکوال پخپله د ډیرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوی چې زمونږ دمعاصر تاریخ دخونریز او رزمي تاریخ یو نوی باب پرې راپیلیږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیکوال کمال دادی چې پیښې او محاورې یې ټولې تر ډېره پخپل اصلي شکل لیکلي د لوستلو پرمهال لوستونکې ته دیوه ثبت شوي فیلم په څیر هره صحنه یوه یوه مخې ته ږدي دناول د محتوا یو بل مهم ټکې داده چې موږ ته دانښيي چې که اوسني عربان هرڅومره د غربیانو په رنګ رنګیدلي دین ته یې شاه کړې او د عیش او عشرت ژوند تیروي خو هغه اصیلي عربې میندې لاشته چې خپلو بچو ته د غیرت شہدې ورکوي او په یوه نګه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروې داسي خویندې لاشته چې له خپلو غازیانو ورونو او میړونو سره د غزا میدان ته کوزي شي!

درنو لوستونکو! دجنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په ګانه پسولل کیږي چې په هیواد کې د امریکایي تاړاك له ماتي سره مخ دي او دالله جل جلاله په مرسته دتش لاسو غازیانو په وړاندې پر ګونډو کیدونکې دي

له امریکایي یرغل راهیسته زموږ په ګران هیواد کې د فکرې استعمار ریښې ډېرې غزیدلي او دځوان کهول پر اذهانو یې مستقیم منفي اغیز ښندلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو دجنت اغزنه لار- په څیر ناولو نه چاپول او عرضه کیدل یقینا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو-

زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپیدو مبارکی وایم او دالله جل جلاله له دربار څخه ورته د مزید توفیق غوښتونکی یم- او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم-

حمد الله حلمیار- کوټه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریـزه

دخپلواک اوسترواک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایـم چې ځمکـې او اسمانونه یـې پیـداکړي ، عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یـې لـه برکتـه نـن طیبه کلیمه وایـم اوددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په ننی نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء تري زده کیږي نـو ماهم ښه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهـان پـوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریـالیتوب لار پـه دې عـصر کـې یـوازې جهـاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هـم پرجهـاد اوجهـادکولو راڅرخي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او ورورګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق تـه رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومې او ژبنی تعصب پریـږدي او د شرق مسلمان د غرب مـسلمان لپـاره ځـان قربـان کـړی ، بـل مقـصد یـې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمـدعمر مجاهـد اصـلي شکل اوکریکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخـه زده کـړه کـول دي، چـې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره څانګړې شوې ده
نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

په جهادي مينه د شهيد اميرالمؤمنين ملا اخترمحمدمنصور رحمة الله علیه روح تـه ډالۍ کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مینه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزیر سحر، هجرت الله تګابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درویش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لګښت یې پر غاړه واخیست.

او له ګران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هیر نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانګړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تګ پر مهال به دوه ساتونکی هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډېر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعې سره یې ډېره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولې کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاګانو کیسې را ګرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې دېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیریږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه یې پیل کړه، مور یې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ یې پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه یې ومینځل، خوراک یې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې ګرځېدې راګرځېدلې، خندق غزا ور یاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو ګیډویې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې ګیډې ته وکتل.

عزام بیا موسکی شو له ځان سره یې وویل: نه زه باید اوس لا زیاته ډوډی او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنګه وږي ګرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور یې ترې وپوښتل: بچیه ولې دی لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې به هلته وږی کیږې.

عزام خپلې سترګی د مور پرلور واړولې، مورې! دا نو څه لوږه ده یو صحابي د خندق په غزا کې د لوږی له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورې چې دا خبره واوریده، عزام ته یې وویل: بچیه! هغوی ډېر غیرتي خلک وو، مور یې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وویل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زويه! ولې نه تر صحابه كرامو دې الله تعالى زما مور او پلار قربان کړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند ورکړ.

عزام د ښوونځي کتابونه واخيستل او له ساتونکو سره روان شو، عزام له يوه ساتونکي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونکي وويل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پيغور په ډول ساتونکي ته ورغبرګه کړه ولې دې نه دي زده ته څومره غټ صورت لرې، ته خبر يې خالد بن وليد څنګه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو دواړو ساتونکو يو بل ته وکتل او وخندل يې.

ساتونکي هم حيران شول چې عزام په دومره کشرتوب او کم عمر څنګه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسيد د سيرت صحابه کتاب کيسې يې خپلو ټولګيوالو ته وکړې، هغوی هم غوږ ورته نيولی وو، عزام لا د بدرغزا کيسه پای ته نه وه رسولې چې استاذ يې ټولګي ته را داخل شو.

او درس يې کړ، خو د نن د عزام فکر د پخوا په څېر په درس کې نه بلکې ټول فکر يې هغه کتاب کې و چې دشپې مهال يې لوستی و او انتظار يې کاوه چې کله به ماښام شي ترڅو يوځل بيا له هغه کتاب سره يو ځای شي، ټوله ورځ د هماغه کتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مابنام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو. تور کتاب رنګی یې را واخیست لومړی یې ... کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې دیموکراتان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره څوتنه نور ټولګیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولګي کې له عزام سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه دعزام خوښېدله څکه چې ډېر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامی فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دیندار او حیاناک هلک و.

عزام په ټولګي کی جلا اوځانګړي خویونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولګي کې پر دیموکراسی خورا توندې نیوکې کولې او پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامی سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې موږ ته تشریح کوې دا اوس د نړی په کوم هیواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطورۍ وروسته په هېڅ اسلامي هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشي!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیداشو چې نوم یې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامی سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی.

استاد ورته وویل:

بچیه زیرئ مې دربانديږ تاچې د کوم اسلامی نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیری به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامی امارت" په نوم یو بشپړ اسلامی نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به يې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: همممم استاذه له پلار څخه به د تېښتې لاره غوره کړم خو ته دعاکوه چې د عایشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې مېرمنې "عایشې" سره یې خبره شریکه کړه، عایشې په جواب کې ورته وویل: زما هم همدا ارمان دی چې یو ځل د اسلامی نظام تر سیوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عایشه له خپل کوچنی زوی خالد سره یوځای افغانستان ته روان شول.

پلار یې چې خبر شو چې عزام له خپل کوره تللی دی، سمدستي دعزام کور ته چې د پلار کورته یې مخامخ و ورغی.

عبیده چې وکتل په کور کې یې یو لیک پیداکړ.

کله یې چې لیک پرانیست داسې په کې لیکل شوي وه:

زما ګرانه اومحترمه پلاره! پوهیږم چې کله زما له تګ څخه خبر شوې ډېر خپګان به دربانديې راغلی وي، زه پوهیږم چې زه ستا لپاره تر ټولې دنیا ګران یم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته ګران نه یې زه د هغه رب په ذات قسم خورم چې هیڅکله امانت ضایع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه ګران یې، زه په هېڅ ډول ستاحق نشم ادا کولای، تا چې زما لپاره کوم کا ،نه کړي یو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خو تر هر څه زیات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند یم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړی دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وايم پلاره! هغه ستا هغه سيرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه يې د ژوند په خوند او حقيقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې ليدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پريښودې او له حضرت محمد ﷺ سره يې يو ځای مدينې منورې ته هجرت وکړ، نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يم، نو زه هم تا پرېږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يې چې د اسلام لپاره يې اولادونه بايلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بيا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکی قسم يادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او گرانه ميرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پريښې وای.

گرانه پلاره! ددې پرځای چې وير اوخپگان وکړې په لوړ سر او خوشحالی گرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاگانی کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهيم عليه السلام يې په اور کې وساته.

والسلام عليکم

ستاگران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوايي ډګر کې له طیارې را کښېتل شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامی نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوايي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښي خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې دڅه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلې؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کې تاسو څه لیدلي دي چې خپلې مانۍ او عصري ژوند پریږدئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: وروره! ته پوهیږې چې ښه ژوند مانۍ ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلودله، ته پوهیږې چې دې سپیرو کوږو ته په راتګ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه وروستي راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې دي، نه موځوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري، عُمر سره له پاچاهۍ دومره عاجزه دی چې له ملګرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او مانیو (بنګلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر مانیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عایشې د هرې خبرې په اوریدلو (چې د عایشې د کلک عزم او هوډ ښکارندويي يې کوله) ډېر خوشحاله. کېده او په زړه کې يې د الله تعالی شکرونه ادا کول (چې رب په دين مينه میرمن ور نصيب کړې ده).

دعايشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپين ږيري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست يې ورته ووایه.

عزام هم حیران شو چې دې سړي دنېږدې قريب او دوست په څېرستړي مشي ورسره وکړه ، ځکه سپين ږيری سړی له شکل اوڅېرې څخه هم افغان معلوميدو جامې او رنګ يې هم بيخي مصريانو ته ورته نه وې.

عزام له ستړي مشي وروسته سپين ږيري ته وويل:

بابا ډيره بخښنه غواړم سفر مې زيات ستړی و دماغ يی راته ستړي کړي زما څخه هير شوی يي او ډيره بخښنه غواړم لومړی ځان را وپيژنه!

سپين ږيری: هههههه تا زه ونه پيژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هير شوی يې خو لږ نقل را کړه کيدای شي بيا دې وپيژنم!!

سپين ږيری. ورور دې يم

عزام :ورور؟

سپين ږيری: هو، ورور دې.

عزام: هههههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ږیری: ولې زه نه یم؟

عزام: هههه څنګه؟

سپین ږیری: دکلیمې وروور دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره وروڼه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې. سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما وروړ یې شکر چې وروړ مې پیداکړ.

سپین ږیرې سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته ویې ویل:

موږ ستاسې د ښو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نوموو. موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ مېلمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو. له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته ویې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه. عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپین ږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس موټر هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره ورور زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی. ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: موټر درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام : ښنګه مو راته تیار کړی هههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي. مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکی شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ رښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی رښتیا امیرالمومنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنۍ اوسپینږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس مې په جېب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کوز ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسېږئ! عزام وویل: ستا دومزه احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې ورروز دې یم هههههه بیاخو ته مشر وروریې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوند و، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کوز ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړي چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوسترګي مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمومنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسی ته رالیږلی دی، عزام مننه ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره ښښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، رښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو. د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ او ستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته ووایه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته زاکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته ووایه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نېک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکیدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جگ غټه ږیره او اوږدې چوڼې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ. عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس یې څه د خوراک شیان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په اماني وکړ عزام شیان کور ته راوړل. عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډۍ وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډۍ خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډیر. کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډۍ خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه گرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي مابنام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کله چې دروازې ته ولاړ. دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د گاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې څکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسي ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدلې عایشه هم د پوهنتون دوره کې یو مضمون فارسي لوستی و خو بیاهم په فارسی ژبه داسې نه پوهیدله چې تر څو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نیم ساعت ناستې وروسته ښځې بیرته ولاړې چې له تګ لړ شیبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بیسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته یې راوړې عایشې چې کله بیسترې ولیدلې موسکې شوه اوعزام ته یې وویل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوې الله تعالی به هیڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بیخي فکر هم نه وي شپه تیره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست یې ورته ووایه عزام چې کله د جماعت کسان ولیدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د یمن څوک د چیچنیا څوک د سعودي عرب لیبیا او ازبکستان معلومیدل.

خو هر یوه جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمینان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وویل: عزامه هیڅ مه خپه کیږه دلته به ته په امن ژوند ولرې موږ ټول ستا ورونه یو اوبیا ټول مهاجر یو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر یو موږ تاسې ټول یو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنیا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول یو وجود یو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې موږ ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د وېروخت لپاره د رښتینو مسلمانانو خدمت وکړې او وروسته ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه رښتیاهم موږ اوتاسې ورونه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅ زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردې هیواد ته بې پاسپورته او بې ویزې راغلې یې؟

ددې پرځای چې ماته سزا راکړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې موږ ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم اوډیموکراسی کې نشته.

زه باور لرم که زموږ او ستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی اوخوند پوه شې نو بیابه هېڅکله دیموکراسی اوسیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زموږ اوستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ ورپیږي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې ځان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خاني ته د کلیوالو سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومجلس کاوه لکه د پوې کورنی غړي چې وي عـزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته یې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غبرګ کړه او د ټوکې په ډول یې ورتـه وویـل: دده لکه چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده ګان زما تـر څنګ ناسـت وي او زه ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خونـد راکـوي زه لـه انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کـوم ضروري کاره چې ماسره به یې و بل وخت نه راتلل نـن چې ستاسي سره یـو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لـومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نـو زه کـور ته ولاړ شم چې میرمن مې یـواځې ده او موسکی شـو د ټـوکې پـه ډول یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که یې جنګ راسره وکړ لامل به یې تاسې یاست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد لیبي ورته ورته وویل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بیرته راشې ځکه بیا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بیایم چې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د هو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای یې وخوري .

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ویښ کړه زه ځم چې یوځای کار لرم او بیرته به کوره راووت.

او د محمد لیبی سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسید هلته یې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنه وکړه او ورته یې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی یم په دفتر کې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه څان سره چې فکر وهي د دفتر یو بل غړي پر را غږ کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وویل: چې عزام خو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور یې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدینو خط محمود راقي ته رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به یې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې ټوپک اوجنګ ته نه وايي ته کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به یې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار به لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه خیني وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووایه

محمد لیبي وویل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورځ هم ګیله کول چې تاسې ټول جنګونو ته ځئ اومانه مو داسې کار راپه غاړه کړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسؤلیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.یې ورته وویل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د.عزام خبره ونیوله او ورته یې وویل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زموږ امامت کوې او بچیانو ته مو درس وایې اوټول په جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر یو ستا له برکته مجاهد وي که رشتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی یې نو همدا ستا مسئولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنګ ته ځې نو موږ بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

موږ ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د نیکمرغۍ سبب وګرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واورېدلې نو یې د هو په ډول سر وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د طالبانو د وخت شل لکه افغانۍ معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې زما کورنۍ کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانۍ هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله هیڅکله د خپلو نیګو بنده ګانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه! انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به مې هم په تیرېږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ارمان را پوره کړئ هغه دا چې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیا درته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لوړه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړ او بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او مننه یې ځینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیری پر ما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زیري کې درکوم قاصد ورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړ او کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شیبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شي عزام د یوه تږی روژه نیونکو غوندې هره شیبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چیچنیا یو مهاجر وویل: چې الحمدلله مالیدلی عزام بیا وویل: چې تاسې به خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک امیرالمومنین ته کوم پیغام اویا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته یې وواياست ان شاءالله د امانت غوندې به یې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وویل: چې زموږ سلام پر هغه وایه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کلیوال ټول ولاړل یواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان یې ویل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څیر نه و په مخ کې یې خوشحالي له ورایه ښکارېده او هر ماشوم ته به یې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کیده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کیده.

عزام نن خپلو شاگردانو ته په ډیره مینه درس ورکاوه د عزام په شاگردانو کې یحیی چې لږ غټ و د عزام څخه د گیلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوې خو نن چې د ډیرو شاگردانو سبق زده نه و تا هیڅ هم ورته ونه ویل.

دیحیی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او یحیی ته یې وویل: رښتیاهم مانن یوه شاگرد ته هم هیڅ ونه ویل خو ماشومانو تاسې خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کی نن تاسي ټولو ته څه نه وایم تر ټولو تنبل شاګرد حماد ورته ووېل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته ووېل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته ووېل ماشومانو نور ټوکې ټکالی بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختي رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو غزام عایشې ته ووېل: چې درس پریږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور څم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممي بابا مې چیرته ځي؟ .

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممي دا څوک دی؟

عایشه: بچیه ذا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: هههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم ځم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره ځم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره ځم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځې او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيابه خالد دربانديې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور رراوان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چاى گيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیښودل شو چې خالد هم پلار نه وکتل د دفتر مشر بوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم نه یې وویل:

دې ګلالي ماشوم نه هم لږ چای په ګیلاس کې واچوه عزام ورنه وویل: نه رییس صاحب دی چای نه خوري او د شیریني لوښي نه یې لاس کړ او یو چاکلیټ یې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غټ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نیک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د توکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد نه نیت نه وکه دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام رییس صاحب والله سخت تیروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوستلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

رییس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم یې څه دی؟

عزام: په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر ایښی دی.

رییس: ښکلی نوم دی الله جل جلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. منته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشی خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کې یوه ساده فرش غوړېدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه ګانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکارېده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باج لنګوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترې مشې شروع کړه تر سترې مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنګ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کېښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینګار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنګ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهېدی چې اوس د امیرالمؤمنین سره څه ووا یې.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر خمکه یې کېښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پرېږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلرې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وویل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحي وي کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملي کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک می لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده گان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووایه چې ما خپل مسولیت ادا کړی.

دا هغه مسولیت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قیامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسولیت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د امیرالمومنین د خبرو په اوریدلو سره وویل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وګرځوي.

او له دې وروسته یې امیرالمومنین ته د نورو مهاجرو سلام هم ووایه امیرالمومنین د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته یې وویل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وویل: هیڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زیات خوشحاله دي او تاته زیاتې دعاګانې کوي.

عزام د امیرالمومنین سره د ملاقات وروسته بیرته د دفترِ مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازدیګر یې خپلو مقتدیانو ته د امیرالمومنین د عاجزی خاکساری او تقوا کیسې کولې کلیوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زیات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته امیرالمومنین ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تیریدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط یې له افغانانو سره زیات شول عزام ته افغانانو څکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې یواځیني افغانان وه چې اکثره یې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنګه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغانی ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره ځکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنتاګون او يو بلې تجارتي ماڼی حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکی دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی ځکه په راتلونکو نژدی ورځو کی امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدلله خالد هم اوس غټ دی او گاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیری زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنگه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشي رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیگر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډېر عزت راکړی او زه مو له حده زيات نازولی يم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تيره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس يو احسان بل هم رابانديی وکړی چې نور ما د امامت له مسوليته خلاص کړئ او بل کس يې په غاړه واخلئ زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسوليت پر غاړه واخيست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهيد شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست يوه سپين ږيري وويل: چې زه ستا پر ځای دا مسوليت پر غاړه اخلم عزام زيات خوشحاله سو او د سپين ږيري څخه يې مننه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکيل کې د ملاعبدالقيوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشريف خواته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاته شي د عزام اخلاص هوښيارتوب او اخلاقو عزام د ملگرو په منځ کې زيات مشهوره کړی و د عزام ورين تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدينو د جذب قوه زياته کړې وه هر ملگري به کوښښ کاوه چې د شپې په پيره کې د عزام سره ملگري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملگري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځکه عزام يو خورا ښکلی او جذباتي تقرير هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاريخي معلومات يې هم درلودل چې هر وخت به يې ملګرو سره شريک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوئ د جنګ لومړۍ کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تيرولو څخه وروسته د جنګ لومړی کرښې ته ولاړې هلته يې دوه جنګونه د باغيانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملګرو کاميابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امريکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بيرته د کندز په طرف د خپلو ملګرو سره ولاړی او هلته ميشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوريدل چې د کندهار په هوا يې ډګر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملګرو ته د عزام د خپګان علت سم معلوم نه و خو هر ملګری پوهيدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلوميده هر ملګری به يود بل څخه د عزام د خپګان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بيسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر يې د کندهار په هوا يې ډګر په بمبار کې و او هره لحظه يې ځان سره دا انګيرل چې عايشه او خالد به ډير زيات د يواځيتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غږونه داروي خو خپل ځان ته به يې په دې تسلي ورکول چې څه ګاونډيان به يې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې ځای کې د سختې سره مخ دی چې هیڅ یونېژدې او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یواځې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم څخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په ګوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لوګیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پرېښودلې او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملګرو په کوښښ او زیار یو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنګ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چیرې یې ولې نه راځي مور زیات داریږو

عزام : بچیه زه ډیر ژر درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امریکایان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زیات بیریږم

عزام : بچیه غم مکوه امریکایان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بیریدلې کلمه وایه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وایم او مور مې ویل که امریکایانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بیا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوریدل او پوه شو چې د خالد او عایشې نور د ژوند څخه امید ختلی دی تر سترګو یې اوښکې راغلې خو کوښښ یې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته یې وویل چې تلفون د عایشې په لاس ورکړی

عایشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخلیک ته زیاته خپه وه نو یې له سلامه وروسته په ژړه غوني غږ عزام ته وویل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازما یې زه سخته بیریږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عایشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عایشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندي کوي.

عایشه: عزامه زه له مرگه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنۍ زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنۍ بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سربښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسې سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لارې بندې کړې دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایټ له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابرې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملګرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملګرو خبر کړ چې موږ د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمیږو هغه به موږ تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او ګوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسليم کېدلو مه ورته وايه چې زه عرب يم بلکې ورتـه ووايـه زه پښتون يم اوڅان ورته د ارزګان ولايت د چهارچينو ولسوالی اوسيدونکی ياد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول يوه ورځ وروسته ځينو افغاني طالبانو د تسليمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بايد د تسليمی څخه وروسته عرب مجاهدين هم صحي سلامت تر کورونو يوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هوډ وکړی چې د عربو مجاهدينو سره به يو ځای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګيږي او يا په دې شرط تسليميږی چې عرب مجاهدين به هم نه نيول کيږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغيانو وويل چې د امريکايانو سره يې خبره کړې چې عرب مجاهدين به امريکايان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدينو په تسليمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغيان له مخکې څخه په وعده خلافي مشهور وه دا ځل يې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدينو ته ويل سوي وه چې تاسي فقط اسلحه او موټران تسليم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کيږئ خو کيسه بالکل برعکس وه څکه باغيانو ته چې کله مجاهدينو اسلحه تسليم کړه نو يې د ټولو مجاهدينو لاسونه وتړل او د غلو غونډې يې دمجاهدينو د جيبو په تلاښی شروع وکړه او باغيانو داسې چور شروع کړی چې د مجاهدينو د سر خولی او پګړی او بوټونه يې هم ترې واخيستل او پر مجاهدينو ډيره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر به راتلې او مجاهدين به يې تلاښي کول او وهل اوډبول به يې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یوځل بیا جنګ شروع کړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنګي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنګي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې ګاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په تېپي حالت کې پروت و چې امریکا یې عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایي: دلته دې څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امریکایی: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وایي

امریکایي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امریکایي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مې‌جنګ کاوه

امریکایي: څومره جنګونو کې دې برخه اخیستی؟

عزام : بیخي زیاتو جنګونو کې حساب یې راڅخه ورک دی.

امریکایي: چې اوس دې خوشي کړو بیا به څه کار وکړي؟

عزام : بیرته به ستاسي په مقابل کې جنګیږم.

امریکایي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله یې وچه وچه کیدل او زیات تږی و او وینه یې زیاته ضایعه کړې وه او کله کله به د بې هوشی حالت ته ولاړی خو بیرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغیانو یو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام یې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر يې نيم په نيم دوه خايه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودی او هغه ارمان چې د لس کلنی څخه يې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړی او د رب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونيوی او کش يې کړی او مات سر او په وينو لژنده گور گوری څنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسی په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس يوه چيت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلی خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلی او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا دشهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدين چې لا به ساه پکې چليدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړی په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ويني او په بې صبری سره يې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورځ په ورځ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یې وویل موږ قاچاقبران پیداکړي دي کیدای شي دوی موږ او تاسي یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلې علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا موږ یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرګ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې ګاونډیان یی خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څه وکړي ځګه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان ځځه ښار ته تللي وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کیښود تر څو یی تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه : سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد : ممي هغه نه راځي ته وګوره تول ولاړل بابا مې نه راغی چې موږ یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونه ویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لړ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت بې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت ورياد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې رواني وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنږدې شو او ورته یې وویل ممي مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله ځان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کې یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یی ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خواږه خوب بیده و چې د شپې یوې بجی ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر می زیـات درد کـوي ایـات کرسي می وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله ووایه ښه کیږي خالـد د سر پـه ښـوررولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویـښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پیـشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي څکه مریض یـې خالـد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نـو یـې بیرتـه ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجو ورته وکتل اود مور اوښکي یې ولیدلې نـو د خالـد تـر سـترګو هـم اوښـکي راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او په ژړا کې یې وویل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې وویل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا ولیدل زړه یې ارام شو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې داریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام څخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عایشې ته د خالد بیلتون هم سخت و ځکه عایشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او یواځینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورته داوه چې ایا ددې نازولې ماشوم زوی خالد به څنګه بغیر له مور اوپلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نر څو يې عايشې په ويښتانو کې ګوتې نه واى وهلې هره شپه به عايشه تـر هغه د خالد ويښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بيده سوى واى څـو عايشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امريکايانو لاس ته ورغلى واى له دې هم سختې پرې تيرېدلې

عايشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې ځکه خالـد يـې سـهار لـه خانه جلا کاوه عايشې ته ژوندى خالد داسې معلومېده لکه مړى چې سـهار يې جنازه پورته کيږي خو تـر مـرګ يـې هـم ځکـه سـخته وه چـې د خالـد نامعلوم برخليک ته حيرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي خو خالد د هرڅه ناخبر و پر عايشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو څـو عايشې ته سهار ځکـه سـخت و چـې د خالـد د وصـال وخـت يـې لنډيـده عايشې خالد په ډېر ناز سره له خوبه ولاړ کړى او د لمانځه يې ورتـه وويـل: عايشې ځان سره قسم وکړى چې دا څو شيبې به د خالد مخ تـه نـه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دى هغه به خوشحاله ساتي خالـد چـې کلـه لمونځ وکړى مور يې پوښتنه ترې وکړه

بچيه اوس څنګه يې؟

خالد : اوس ښه يم

عايشه : شکر خدايه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عايشه : وشو بچيه سهار ته بيده وې چې يوسړى راغلى او وې ويـل چـې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد   شکر ممي ما ماښام زياتې دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل جلاله مې بابا راوستی.

عايشه : هو بچيه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ يم.

عايشه : ښه بچيه اوس ورشه ولامبه خيرن سوی يې!

خالد : ممي زه پرون ولمبيدل نن نه لامبم.

عايشه : نه بچيه ورشه ولامبه چې مريضې دې ښه شي او بيا به ښار ته ولاړ شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عايشه : سمه ده بچيه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عايشې خان سره ژړا شروع کړه او دومره يې وژړل چې اوښکې يې خلاصې شولې عايشې لا زړه سم نه و تش کړی چې خالد له تشنابه پرې راغږ کړه ممي جامې راوړه عايشې ژر اوښکې پاکې کړې او خالد ته يې جامې ور وړې اوخالد يې پاک ومينځه او وروسته يې ورته د خالد د خوښې خواږه هګی تیارې کړې خالد هم په ډيره خوښۍ سره وخوړلې خالد زيات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه چې پلار يې ښار ته راغلی او د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بې مور نه وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عايشه بچيه تاته به يې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وايم چې مونږ نور دې کور کې نه اوسيږو دلته طيارې بمبار کوي زه زيات بيريږم.

عايشه: سمه ده بچيه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زياته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عايشې چې کله د خالد دا خبره واوريدل نور يې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته يې ژړا شروع کړه خالد ډوډۍ ته ناست و

عايشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې يې راټولې کړې او يو کوچنې بستې ته يې واچولې او خالد هم ډوډۍ وخوړل او مور ته يې وويل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتيا يې پلار راځي ځکه د ښار تګ ته زياته بې صبره و عايشه زياته غمجنه وه له زياته غمه به يې کله کله پر سترګو توره شپه سول عايشه له غم سره زياته ضعيفه هم وه ځکه نن يې دوهمه وه چې بې پيشنمی يې روژه نيولې وه اوخوب يې هم نه وکړی

عايشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد ترې پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی ؟عايشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عايشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډی نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینگ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یې اخري حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې ځنگه خالد ته ووایي چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپگان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیراني پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوي او دا به ترې ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخي زیات خراب وه امریکایان لکه د وږي لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې گرځیدل هیڅا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورنی به یا وژني اویابه یې گوانتانامو ته بیایي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشې ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته څه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عايشه : ورشه بچيه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عايشه : ښه شيان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار څخـه پوښـتنه وکـړه چـې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځي؟

عايشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عايشه : ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادې ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عايشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يې ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چـې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهيـده خـو ماشـوم تـه يـې چاکليټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کـړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یې رامنډه کړه هغه خای ته راغلې چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړېې زه سخت وبیریدلم خو ښځې خالد له خانه لیرې کړی وروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لنډ ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لږلیری تیزه روانه وه

ورمنډه یې کړه او مور ته یې خان ورساوه او مور یې تر خادر ګیر کړه او ورته یې وویل مورې ته ماپسې ګرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنګه یې بیرته دا پیداکړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیږ کې ټینګ ونیوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات وبیریدلم عایشې مچ کړی اوتر لاس یې ونیوی او ورته یې وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیږی خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنګ ته کښیانستی عایشې بکس په لاس ورکړی او ترې روانه شول او لږ لیرې ودریدل او خالد ته یې د وروستی دیدن لپاره کتل او ژړل یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وير يې ورته وکتل او ترې روانه شول او خالد يې په هم هغه ځای پرېښوده او داد بوډلک موټر ته وختل او د ميدان هوايي په طرف روانه شول او مازديگر کور ته راورسيدل

په کور کلي کې هيڅوک هم نه ووا خو عايشې سره بواځيني ملگری او ډوله بوره خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زيانه ستړې وه سر يې هم درد کاوه ضعيفه وه اوتندې هم ترې لاړه ورکه کړې وه

د کور اوکلي خاموشي ورته داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول زړ يې اودس وکړی اود مازديگر لمونځ يې وکړی او غوښتل يې چې د روژه ماتي لپاره څان ته څه تيار کړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه يې په کور کې په هغه چرگه سترگې ولگيدلې چې عزام ددې لپاره راتيولې وه چې خالد يې هرسهار هگی وخوري کله چې يې چرگه وليدل لويه چغه يې وکړه اوبې هوشه شول يو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لويدلی و زړ ولاړه شول او اودس يې شروع کړی دې لا اودس نه و خلاص کړی چې د ماښام اذان له ليرې ځايه په ورو غږ شروع سو زړ يې اودس خلاص کړی او بيا يې لاس پورته کړی او داسې يې وويل:

يا الله ! ته زما خالد سره مل شې ياالله! زما خالد ته صبر ورنصيب کړې ياالله! لکه څنگه چې دې ابراهيم عليه السلام په اور کې وساته او يوسف عليه السلام دې په څاه کې وساته همداسې زماخالد وساته وروسته يې په سلگو کې اخري دعا داسې وکړه يا الله! زما خالد ماشوم دی هغه زيات نازولی و ياالله!ته ورته د زړه صبر او داد ورکړې ياالله ! ته يې هغه ته ورته بنه کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې د اوداسه اوبه چې لږ د لونې په پای کې پاتې وې په سر پورته کړې او يو څه يې وڅيښلې خو خوله يې وچه وه اوبه ورته زياتې ترخې ښکاره شوې حلق يې تريخ و وروسته ولاړه لمونځ يې وکړی او بيا يې اوبه وڅيښلې او د تيرې ورځې ډوډی يې راواخيستل اشپزخانې ته ولاړل چې يو څه خان ته تيار کړی خو په اشپزخانې کې يې هغه د سهار پاتې شوې هګۍ چې خالد ته يې تيارې کړې وې وليدلې زړه يې درد وکړی او ژړا يې شروع کړه د هر څه څخه يې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته پر بيستره پريوتل اوبه زوره زوره يې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خپله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بيا يې هوښه سوې وه يو وخت چې په هوش راغلل ګورې چې توره تياره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه څراغ يې ولګاوه او اودس يې وکړی غوښتل يې چې تراويح وکړې خو د کمزورۍ لامله يې نشوی کولای بيا اشپزخانې ته ولاړه لږ روميان يې خان ته په غوړيو کې پاخه کړه خو کله چې يې راواخيستل داسې ورته ښکاريدل لکه زهر په ډير تکليف يې څو مړۍ وخوړلې هر مړۍ به يې په خوله کې زياته شول له ستونې به يې نه تيريدل ستونی به يې وچ وچ کيده د هرې مړۍ سره يې يو ګيلاس اوبه څښلې.

له ډوډۍ خوړلو وروسته يې لمونځ وکړی او د عزام راډيو يې راواخيستل په دې تمه چې ګوندې لږ د خوشحالۍ خبره واورې خو راډيو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی يواځې يې کندهار اوهلمند ولايتونه په لاس کې پاتې دي ژر يې راډيو بنده کړه اوخان سره يې وويل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډيو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل یې چې خوب وکړي خوله وار او غم ځکه خوب نه ورتللی د زیاتې ستړیا لامله یې سترګې پټې شوې وې نیمه خوب نه تللی وه چې فکر کې یې خالد راوګرځیده چې پر هم هغه ځای چې دی پریښودی ناست وؤ او ژاړي په زوره چغه یې وکړه بچیه مه ژاړه زه درځم نور نو د عایښې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ویره یې وزړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې یې فکر کې راګرځیدلې چې ویل یې موري زه سخت وبیریدلم او ځان سره به یې فکر کاوه چې ایا خالد به څه خوړلي وي اوکه به وږی وي.

بیابه یې په زوره چغه وکړه بچیه بیده شه زه درسره یم دا یم ویښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه لیونی د ځان سره اخته وه او خبرې یې کولې نور یې عقل د لاسه ورکړی و زیات ارمان یې کاوه چې کاش د ګاونډیانو سره تللی وای خالد خوبه یې د لاسه نه وه ورکړی اخر یې ځان سره فیصله وکړه چې سهار به ځي اوخالد به بیرته راولي دا یې څلورمه شپه وه چې خوب یې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته یې پیښمي ته فکر سو ځان سره یې وویل: چې خالد وږی ګرځي نو زه څوک یمه چې نه ګرځم لمونځ یې وکړو او قرانکریم یې راواخیستی او تلاوت یې شروع کړو دوه پارې قرانکریم یې ختم کړو لمر هم راوختی چې بیا یې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته یې داسې وویل:

یاالله ج نور زما څخه امتحان مه اخله بیریږم هسې نه چې پکې ناکامه شم یاالله ج ته ماته صبر نصیب کړې ما او ایمان مه سره جلاکوه یاالله ج پر هر حالت زه ستا څخه راضي یم ته راڅخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې ګونډې يو ښه خبر واوري خو چې کله يې چالان کړه سمدلاسه يې داخبر واوريدې چې د طالبانو حکومت تيره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د ګل اغا شيرزی او ملاتقيب نفر ورسيدل عايشې تکان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې ګوري امريکايي طيارې بيخي ښکته ويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان کې کښيناستی عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فکر يې وکړی چې چيرته سنګر ونيسي له لږ فکر وروسته يې د اشپزخانې انګړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښيناستل او دې ته يې انتظار کاوه چې کله به امريکايان کور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امريکايان او ورسره داخلي باغيان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امريکايان د سرای منځ کې زنګون کيچ شول او نور په اطاق ننوتل عايشې د اشپزخانې له انګړه په رامنډه کړه او د تکبير په ملکوتي نارې سره يې له نژدې د سرای منځ کې ناست امريکايي باندې توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريکايي ډزې شروع کړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره داطاق څخه يو امريکايي عايشه په راکټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې کړه او د درو ورځو څخه وړی روژاتي ستړی اوغمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهيده شول او ګران خالد يې تنها پريښودی.

خالد چې عايشې په کوم ځای کښينولې وه پر هم هغه ځای يې په بې صبری اوخوشحالی د دې انتظار کاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهيده چې دده سختې ورځې د همدې خوړ انتظار څخه شروع کيږي خالد تر مازديگره په هم هغه ځاى ناست و او مور ته يې انتظار کاوه چې مازديگر خواته خالد د جامو په بسته سر کيښوده چې په همدې حالت کې بيده سوى و يو وخت چې ويښ سو يو سړى يې سر ته ولاړ دى او په غصه اوقهر ورته په پښتو وايي چې ولاړ شه د کوم ځاى چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست يې خو دادى د ماښام اذان وشو ځه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترگې يې وموښلې اوشاوخوايې وکتل حيران شو چې دا چيرته دى خو لږ شيبه وروسته وريادشوه چې دى له مور سره ښار ته راغلى و خوکله يې چې وکتل لمر لويدلى وؤ نو وارخطاشو د ممي نارې يې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهيده خو د هغه د قهريدلو سترگو او غصه ناک تندي څخه وبيريده او پوه شو چې ده ته غصه دى خالد چې کله په عربي ورته وويل: چې زه مور سره ښار ته راغلى وم هغې نه انتظار يم نو دوکاندار حيران شو چې خالد څه وايي ځکه دوکاندار په عربي نه پوهيدى خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دى له لاس يې ونيوى غوښتل يې چې بل ځاى ته يې بوځي د خالد بدن هم لړزه شروع کړه وارخطا و اوسترگې يې له اوښکو ډکې وې خو له ډيرې بيرې يې ژړلى هم نه شول ځکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه ناک ښکاريده خالد يې له راسته لاس څخه نيولى وؤ او دوکان پر دوکان يې گرځاوه د خالد د زړه ضربان له سل څخه هم زيات شوى و حيران حيران يې شاوخوا کتل هر دوکان ته چې به ورغلى فکر به يې کاوه چې اوس به يې مور يا پلار همدلته وي ځکه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه ورکه شول په ډيرې اسانۍ سره يې پيداکړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په يو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو يوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد یو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زيات وخت يې سعودي کې تير کړی وؤ کله چې نانوایي ته ورسيده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ ليرې حيران ولاړ وؤ زړه يې غوښتل چې وزارې خو بیابه يې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلګ مې ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کيسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وؤ اوس چې پوښتنه ترې کوم بله ژبه وايي نه پوهيږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور يې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه ترې وکړه چې دی څه وايي د کوم خای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه يې کړه د نانوای غیږ کې خان واچاوه او ورته يې وويل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار تـه راغلی وم او مور مې دلته کښينولم چې بيا نده راغلې او په سلګيو کې ورتـه وويـل: چې مـا کـور ته يوسه زما مور به تاته زياتې پيسې درکړي.

نانوای ورته وويل: مه خپه کيږه بچيه زه دې کور ته بيايم مـه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وويل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حيران شو نانوای ورته وويل: چې تاخو ويل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکی شو او ورته یې وویل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای یې زما چامې له خان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله یوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې ترې یبخي زیات عربي پیسې اود طلا بنګړي او یو لیک پروت و خالد چې کله وکتل نو یې ناتوای ته وویل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپیسې دي.

خو ناتوای فقط ترې لیک راواخیستی چې کله یې لیک خلاص کړی نو لیک کې داسې لیکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شاید ته خبر یې چې د اسلام په لومړیو کې د مدینې خلګو رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه د سر په بیه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې یو انسان له مرګه وژغورې لکه ټول دنیا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زیاتې سختۍ دلته راغلي وو چې یادونه یې ریا بولم نو خکه ترې تیریږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر یو، زما خاوند یو ښه دیني عالم و او خسر مې یو غټ تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پریښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام یې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات یې تر اوسه نشته زموږ کور په میدان هوایي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امریکایان عرب وژني او ماشومان یې خان سره بیایي او هلته یې د اسلام ځخه عیسویت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عیسوي شي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د ځان ښځه یې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ایله کړی ځکه زه پوهیدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما ښځه هیڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای لیک لوستونکیه د الله ج کلام دریاده کړه چې وایي ټول مسلمانان سره ورونه دي نو زما زوی ستا ورور او یاهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر یې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ایښي دا درې کاله د خالد بس کیږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کیږي بیا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زیات نازولی دی او په ښه اسلامی عقیده یې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قیامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه مونږ د رسول الله صلی الله علیه وسلم له قبیلې ښځه یوؤ.

خالد مي یواځینی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما ښځه جلا کړي خالد عجبه ښه خویونه لري خالد د قرانکریم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو ښځه پوهیږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښیږي.

گرانه وروره ته پوهیږې هیڅوک خپل یو زوی یواځې نه خوشې کوي، که ته یې په خپل ځان قیاس کړه.

ایاته به خپل گران او هوښیار یو زوی پریږدې او ترې تیر به شې؟

نه هیڅکله نه خودا چې زه ترې تیره شوم نو پوه شه چې مونږ د سختی اوتکلیفونو په انتهاء کې واقع یوو لکه څنگه چې امیرالمومنین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر یوه ملیمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره یې باور لرم ان شاءالله زما زوی به یواځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عایشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډیره یې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کیسه پوه شو خو خالد یې پوه نه کړی اولیک یې بند کړی خالد ته یې په موسکا کې وویل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهیلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ یې وویل ماما تبه مې ده او نور یې سترګو ته لاسونه ونیول او ژړا یې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته یې تسلي ورکړه او ورته یې وویل چې بچیه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وویل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترګې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته یې د هو په ډول سر وښوراوه او له یوه دقیقه خاموشي وروسته نانوای ورته وویل بچیه ته ډوډی وخوره بیا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وویل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور یادیږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حیران شو چې خالد یوه شپه بې موره نشي تیرولی نوټول عمر به یې څه حال وي.

نانوای یو شیبه سر کوز کړی وه چې بیرته یې خالد ته وویل بچیه ته اوس اول ډوډی وخوره بیابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې خالد ته ډوډۍ کېښوده دی اودوکاندار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پرېښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه وروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالد زمااوستا روپیو اومصرف ته ضرورت نه لري.

دوکاندار: سمه ده ورور الله ج به یې ضرور اجر درکړي زه به دې هم احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کوم څکه چې دا موږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څه ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو باید له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه ورروه دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوځه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکی لهجه یې وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اودس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخله اودس پرې وکړه خالد هم ولاړی اودس یې وکړی اوبیا یې لمونځ وکړی او وروسته بیسترې ته راغی او پر بیسترې پریوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړ نسو او همدلته یې دوکان کې تراویح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراویح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقې شروع سو او بیده سو خو یو څو شیبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دایم دلته یم مورې ته چیرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وګرځاوه نو خالد یې وښوراوه او ویښ یې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته یې وویل: ماما زما مور څه شوله ما ولیده چې راغله.

د نانوای سترګې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ یې ورته وویل: چې بیده شه بچیه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوریدلې نو ژړا شروع یې کړه اونانوای ته یې وویل: ماما زما خپل مور یادیږي نانوای ورته وویل: بیده شه بچیه سهار به وختي مور ته ولاړ شې خالد بیا ارام شو خو خوب یې ورک سو مور یې یادیدله او په خای پروت وؤ رنې اوښکې یې په بالښت تویدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بیسترې ته ولاړی او بیستره کې یې دا فکر کاوه چې څنګه خالد پوه کړي چې نور یې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حیران و چې څه وکړي.

خالد بیاخوب یوړی چې بیرته یې همدا چغې شروع کړې تولـه شپه خالد په خوب کې د مور چیغې وهلې نانوای چې کله چرګ بانګي ته پاڅیده نو ګوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پرېښودی زیات وارخطا شو او دې فکر کې وؤ چې امریکایان خبر نشي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عرب ماشوم دده سره شته ځکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کورنی به ګوانتنامو زندان ته ورل کیږي نانوای چرګ بانګی وکړی او لږ شیبه وروسته د سهار اذان وشو نانوای د سهار لمونځ وکړی او قرانکریم یې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاځه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وویل: موري وختي دی شیبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کله د خالد خبره واوریدل سوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یې وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای ته یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې ته ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شو په فکر کې به یې داخبره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د نانوای خوب خالد ته د یوګال غوندې شو پر لس بجې نانوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو نانوای ته کتل نانوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د نانوای شاګرد هم له کوره راغی چې نانوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد ډلې په ښار کې ګرځي ورو سته د نانوای شاګرد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی نانوای شاګرد ته ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیڅا تـه دا خبره ونه کړې خوخالـد د نـانوای اوشاګرد په خبرو نه پوهېده نانوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالـد هـم له بسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او پـه خندا کـې یـې نـانوای تـه وویل: ماما څه چې ولاړ شو نانوای ورته وویل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یی وویل: چې زه موړ یم خو د نانوای په ډېر ټینګار خالد چای څوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایي وڅوړلې او بیا نانوای ته ئیغ ودریده چې نور ځو.

نانوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه ځو اوخالـد یـې پـوه کـړو چې د خلګو مخکې دده سره خبرې ونه کړي ځکه بیاخلګ پـوهیږي چې خالـد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د نانوای خبره ومنله خو زړه یـې زیات سوځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته نانوای په همدې انتظار کړی وو چې نـن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وو اود خلګـو مخکـې یـې خبرې نشوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلګو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو ګونګی دی خبرې نشي کولای .

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو ګوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته ځان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درځخه نور خلګ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه کیدلی هغه ژوندی ده تا زه غلا کړی یم نه ولې ا خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندی ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن څو .

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل ده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورخ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستوني لنډ کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلوده.

خیاط د جامو اندازه اخیستله خوخالد په زړو خیالاتو کې تللی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو څل یې خیاط ته وویل: ممی دوه جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم څل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاګرد خیاط ته وویل: چې دا هلک ګونګی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاګرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي یې د سترګو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کې ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځې زه او زما مور پاتې وؤ.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترګې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

پر خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته یې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده ګي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه بړې غرمه راغلله او مازدیګر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترګو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترګو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوني اواز یې نانوای ته وویل ماما ته درواغجن یې مور مې ویل چې درواغ ویل گناه ده خو ته ماته هره ورخ درواغ وایې زه پوه شوم چې تا غلا کړی یم خکه مې مور ته نه بیایی. د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا یې شروع کړه نانوای بیا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به یې ضرور کور ته بیایی اونن یې خکه نه بوتلو چې لار کې امریکایان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای یې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورخې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شپه زیاته دردونکې وه مور اوپلار یې زیات یادیدل د اختر د شپې نکریزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هرې یوې انخور یې جلاجلا په خیال کې راتله کله به یې ژړا شروع کړه او کله به یې تیر وختونو یاد شول اوخندا به یې شروع کړه کله کله به یې خیال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غوني غږ به یې خان سره پټ وویل: مورې ته مې یادیږې بیابه یې ایةالکرسی وویل او لاس به یې پورته کړی یاالله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه ورته زیاته اوږده شول نانوای سهار وختي وریجې پخې کړې اوبیا یې خالد ته وویل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې توله شپه یې په ژړا تیره کړی وه سترگې یې پړسیدلې اوسرې ښکاریدلې په ناهیلي سره یې نانوای ته وویل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شیبه چپ وؤ بیا یې سپړمې کش کړې او خالد ته یې وویل: ولې بچیه ماته مبارکي راکړه خالد ترخه غوندې موسکا وکړه او بیا یې نانوای ته وویل ولې تاته مبارکي درکړم نه خو زما مور نه یې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولی پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پرېښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پرېښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پرېښې نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې به هر سهار ماته هگۍ پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیاتې پیسې درکړي اوتاته به دعاگانې وکړي زما مور ډیره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونیولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وریجې هرڅه ترې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو.

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندۍ ده څو ورځو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن څو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتې نورې هم په همدې نانوایی کې په اانتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلی هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وو په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له ځان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونیوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرایه ورکړه چې دا ماشوم تر لښکرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې بیایي پلار دې احوال رالیږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښکرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور اوپلار به یې د میدان څخه دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به یې دلته غوښتی وي کله چې لښکرگاه ته ورسیده ډریور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چیرته ځې خالد ورته وویل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډریور چې کله د خالد خبرې واوریدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډریور هم وارخطاشو ځکه دلته هم دیموکراټان او امریکایان په عربو پسې لکه د وږي لیوه په شان گرځیدل دریور خالد ته وویل: چې ستا مور پلار چیرته دي خالد ورته وویل: چې زه خبر نه یم خو ماما مې ویل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بیایي ډریور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چیرته دی؟ خالد ورته وویل چې میدان هوایي کې دی ډریور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې یو چا ورته دسیسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر یې د مارجې په طرف روان کړی او مازدیگر لمانځه ته د مارجې سیستاني سیمې ته ورسیدی ډریور یو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته یې وویل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډیرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی یې د زړه ضربان سل ته رسیدلی وه ساه یې لنډه لنډه کیده او شاوخوا یې حیران حیران کتل لږ لار ورته ډیره اوږده سول او همدا فکر یې کاوه چې اوس به خپل پلار ویني خالد چې کله جماعت ته ورسیده په مسجد کې خلگ پر جماعت ولاړ وه او دخلگو شاه طرف د خالد خوا ته ر خالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا یې پلار دی ځکه ده پلار په میدان هوایي کې هم دمسجد ملا امام وو خالد هم پرلمانځه ورسره ودریده او د لمانځه منځ کې یې کوښښ کاوه چې د سترگو تر کونجونو ملا امام ته وگوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازدیگر جماعت دیو کال غوندې اوږد شو او فکر کې ویل چې د خپلو سختیو ټولې کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي څخه په زړه کې زيات ګيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به ستړي مشي نه کوي اوځان به ترې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکې سو چې مور به يې دده په ليدلو څومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هګۍ پخوي اوخيال کې يې دا هم راوګرځېدل چې هغه دده چرګه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وګرځاوه د خالد څخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالۍ څخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وګرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردې سرې وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلک ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول څکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د دينې زده کړو شاګردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای څکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې ګرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

•

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته يو تصادف وه ځکه ډريور هم نه پوهيده چې په دې کلي کې امريکايانو خپل اصليت ښودلی او له حده زيات ظلم يې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وڅ دلمانځه وروسته يې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې يې دا هيله وه چې ګوندې خپل پلار به ووينې خو خبر نه وه چې پلار يې درې مياشتې مخکې په قلعه جنګي کې شهيد شوی دی او هډوکي يې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ يو يو له جماعته وتل خالد يې ننداره کوله خو د نانواۍ خبره ورته ياده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کليوالو هم ډيره توجه ځکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د يو کليوال خپلوان دی او د شهيدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازديګره ښخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالۍ بيا په ټوپو شو او فکر يې کاوه چې اوس به يې پلار راشي د جماعت ځخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغی خالد به فکر کاوه چې دا به يې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخليده د خالد په فکر کې به يو ځل د خپل پلار تصوير ګرځيده په دې انتظار کې به يې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به يې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بيابه پوه شو چې پلار يې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودريده خو خالد نيت نه و تړلو او خلګو ته يې کتل د اول رکعات ترپايه خالد نيت ونه کړی او په صف کې ولاړ وڅ دروازې ته يې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نيت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام لمونځ هم وشو کليوال يو يو له مسجده وتل مسجد کې تاريکه شول خالد هم د مسجد بهر کښيناستی د هيچا هم خالد ته فکر نشو جماعت خالي شو کليوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهيلي نه وو او فکر يې کاوه چې دماسختن لمانځه ته به يې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زيات غصه وه چې ولې پر وخت دده بيولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولې يخ اوتيز باد هم لګيده او نری نری باران هم شروع سو خالد د دې لپاره چې لوند نه شي د مسجد ديوال ته ځان پناه کړی که څه هم يخني زياته وه خو خالد د خوشحالی لامله بيخي يخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه چې پلار به يې اوس راشي اودی به تر لاس ونيسي او کور ته به يې بوځي په خالد په همدې يخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بيا خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او جماعت کې کښيناستی اوبيا يې سترګې د مسجد دروازې ته ونيولې بيا ټول خلګ راغلل د خالد پلار نه وو خالد باندې لږ لږ بيره راتلل او زړه يې غم نيوی څکه نوره شپه راروانه وه کليوال يو يو له مسجده وتل او جماعت ټول خالي شو اخر کې يوسپين ږيری اويو خالد سره پاته شول چې سپين ږيري له نفلو وروسته خالد ته وويل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپين ږيری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حيران شو چې اوس څه وکړي زړه يې ډار ونيوی په سترګو يې توره شپه سول مخې ته يې هر شی پيری او بلا ښکاره شول يو خواته يې منډه کړه مخې ته يې ولاړ توت پيری ښکاره شو ژر يې مخ راوړه بلې خوا ته يې منډه کړه خو د جماعت ديوال ورته د غر غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کيده له ډيرې ناتوانی يې خپل سترګې پټې کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوشیبه یې سترګې پټې کړې وې او وروسته یې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګوري باران هم تیز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه یې زیات درزیده نږدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بیره پرې نه وه راغلې له زیاتې بیرې یې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پیران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او یخ څخه یې بدن لړزیده د پول لاندې پر یوه اړخ پروت و بدن یې وچ شو خو له بیرې نه ښوریده دسترګو څخه یې د اوښکو دارې روانې وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا یې شروع کړه چې د خالد بیره یې نوره هم زیاته کړه د خالد بدن د یخ لامله قرار قرار سره را ټولیده خالد اخر څنګنونه نس ته ورکړه او راټول غونډې شو خو له زیاتې بیرې یې یخ ته بیخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم یخیدل خالد له دې بیرې چې یابه یې سپي وخوري اویا به یې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نیمایي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو یې هم د یخ لامله کار پریښودی چې د سهار اذان سره یو څل بیا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې یې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله یې د پله لاندې لاسي برق ونیوی نو وې لیدل چې خالد غلی او راټول غونډې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک یې؟ څوک یې؟

خالد: ماما زه یم یخ مې کیږي.

امام: ته څوک یې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالدیم ماما بدن مې درد کوي:

امام هم ور کوز شو او خالد یې غیږ کې راواخیستی او د جماعت پر ځای یې کور ته راوړی او بخاري یې ورته ولګوله او بیستره کې یې پټ کړی د امام میرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وویل: چې زه یې هم نه پیژنم ډیر ښکلی ماشوم دی او خبرې یې هم نه زده نه دي یخ نیولی ده ته یې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به یې معلومات وکړو.

د امام میرمنې پرې بله بیستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بیستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او خوښتل یې چې د تیرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماښام یې له پیرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصویرونه یې ذهن کې راتلل او زیات زوریده مور یې هم سترګو سترګو ته کیدله یو ځل یې زړه وغوښتل چې د امام د میرمنې غیږ ته ځان واچوي خالد ډیر ناهیلې شوی وږ دار او بیرې د هغه په مغزو کې ځای نیولی وږ مینې شفقت او ترحم ته یې زیات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته یې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تیره شپه ډوډی نه وه خوړلې یواځې یې تیره ورځ سهار یې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرمیده د امام میرمنې ته یې د ډوډی د خوړلو نه شول ویلی امام د جماعت کولو وروسته مقتدیانو ته وویل چې یو نابلده ماشوم یې پیداکړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کلیوالو کې چا ونه ویل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل ته د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربی ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویـل: چـې دا مـې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خوبه دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولـه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپی او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپی هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تیر سوي ژوند کیسه هم وکړه او خالـد امـام تـه وویـل: چـې زه د قرانکـریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کـړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سـهار بـه یـې ده ته هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امـام چـې کله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالـد تـه ژړا ورځي نو خالد یې یوه شیبه پریښودی او خپلې میرمنې تـه مخاطب شـو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته یې د خالد تو له کیسه وکړه د امام میرمنې هم د خالد دردونکې کیسې ته زیات وژړل.

خو امام تر هر څه زیات د خالد ساتنې ته وارخطا وو ځکه یوه شپه مخکې هم دلته امریکایانو چاپه وهلې وه خو له لږ څند وروسته یې فیصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لږ لیرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نوامام پر خپل موټرسایکل شاته کښیناوه او د خپل خسر کور ته یې بوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپین ږیری وه پنځه زامن یې درلودل چې دوه مشران زامن یې ایران کې مزدوري کوله او دریم زوی یې د هیواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ویل اوځلورم زوی د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکیل کې تللی وه چې په کندز کې محاصره شوی وه اود مرګ او ژوند درک یې نه وو او پنځم او تر ټولو کشر زوی یې مصطفی پر کور و او جماعت کې یې سبقان ویل او مکتب یې هم وایه مصطفی ځوارلس کلن وه خو د هغه عجیبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړی وه مصطفی په هر څه کې په خپلو همزولو لاس بری وه د کلي د ماشومانو میر و او په کلي کې یې د ماشومانو ځان ته دلګی درلودله هغه ته خپل ماشومان ملګري زیات ګران وه که به په کلي یا مکتب دده ملګري چاسره جنجال وکړی نو مصطفی به نیغ د خپل ملګري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفی په دلګی کې داخل وؤ نو هغه به سرې سترګې ګرځیدی او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلی نشول مصطفی د شوخی سره ډیر لایق او با استعداده هلک هم وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام یې چانه نه پربښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژوند ځځه یې زیانه کرکه درلودله یوه ورځ ورته د ټولي امام پیغور ورکړی چې ځنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتي مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وويل او په امتحان کې یې ځان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غونډې غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور اوپلار یې د همیشه لپاره بایلل خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته یې زیاته تسلي ورکړه اوهغه ته یې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه ته یې د ځان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله ځان ومینځی د تشناب ځخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر ته کښېنه چې تود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترګې ولګېدلې نو ورته یې ومسل خالد هم د خندا په دول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کېښودله او مور ځخه یې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور یې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار ترې ورک شوي دي او ټوله کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یې ستړي مشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخوړله خو په دې ځای کې هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه ځکه امکان يې درلودی چې دلته هم امريکايان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد ته د شپې له کور څخه ليرې په بيتهک (ميلمستون) کې بيستره واچوله او مصطفی ته يې وويل چې تـا اوخالـد به ماښام هلته ييده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوريدله بيا وارخطاشو ځکـه خالـد د شپې داريـده ماښام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بيتهک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه کـه چيـرې چاپـه راغلـل نـو دواړه به د ميلمستون څخه تيښته کوئ کله چې دواړه ميلمستون ته ورسيدل نو خالد مصطفی ته وويل چې زه دلته داريـږم خـو مـصطفی ورتـه وويـل چـې مه داريږه زه درسره يم مصطفی بيخي ډار نه پيژنده هغه به د شپې په هديره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زيات نـه داريـده ځکه مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بيسترو کې پريوتل او بيا ورته خالد د خپلو خواريو او تلکليفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نيولی وه د شپې تر يوې بجې پورې خالـد مـصطفی ته خپله کيسه کوله ځکه چې د خالد پښتو ژبه لا سـمه نـه وه زده او په ډير مشکل يې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته يـې دا هـم وويـل چـې دی ېر خپل مور اوپلار زيات ګران وو.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بيتهک شو له څه مـودې تيريـدلو وروسـته مصطفی اوخالد يو بل سره عادت ونيوی او يو بل ته زيات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی يې پيداکړی چې د مصطفی مينې د خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل

که مصطفی غیرتي وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لگیده او په اسمان کی تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یی زړه خوب یو وړی مگر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چي کله را پاڅیدی نو پوه شو چي د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چي وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درڅه چي کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنګې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په ګونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د ګروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه مو ویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورځنګ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنګه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غیږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل ځیګر سره نږدې ونیوی او په
سترګو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي دزې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
دزو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
یې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ څند
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښي وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلګو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ څنډ وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو ټولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هوا ته پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینو کې لړ ګنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
نه خو بابا یې غږ نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چې زیاته وارخطا وه هم رامنده کړه اوچغې یې شروع کړې د دوی لاهمدا چغې وهلې چې کلیوال هم راغلل د کلي امام چې کله مصطفی اوخالد ولیدل نودواړه یې تر لاس ونیول اوپه زوره یې کش کړه مصطفی په ژړا کې زور کړه او لاس یې د ملاامام له لاسه خوشې کړی اوبیرته دخپل پلار په مړه جسد یې ځیږ تاو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونیوی او کش یې کړی او د کوره یې وایستل او خپل کور ته یې بوتلل اوهلته یې کښینول اوبیایې مصطفی ته وویل چې چاپه په تاسو پسې راغلي وه اوتاسې دوه یې بندیان کولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست که تاسې اوس کور کې خلګ ووینې نوکیدای شي بیاجاسوسي ورته وکړي اوبیرته امریکایان راشي نوتاسې زموږ کور کې تر هغه و اوسیږئ چې زه خوندي ځای درته پیداکوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په کور کې وه چې پر لس بجې یو کس راغی او دواړه یې د موټرسیکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته یې یو بازار کې ښکته کړل چې هلته یو موټر چلونکې ناري وهلې چې هلی ګردی ځنګل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موټرسیکل چلونکي وموټر چلونکي ته وویل چې دادوه ماشومان به دګردي جنګل بازار ته ورسوې او په بازار کې به یې دمرکزي جامع جومات امام ته تسلیم کړې او د مصطفی به لاس یې یو خط هم ورکړی او ورته یې وویل چې کله مو هلته ملاامام پیداکړی داخط به په لاس ورکړې او موټرچلونکي ته یې کرایه ورکړه اونور موټرسایکل ته وختی اوتري روان شو مصطفی اوخالد دواړه موټرکې حیران ناست وه دواړه زیات خپه وه خوخالد چې مخکې له سختیوسره عادت شوی وه زیات خپه نه وه د موټر له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وویل چې مور به مې ویل چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لګیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصفطی له سترګو اوښکې رواني شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترګو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې مراشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیګر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرګ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه ورونه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچني اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د ورروکي ورور مصطفی پوښتنه وکړه مور يې جواب ورکړی چې هغه هم دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بيانه دی راغلی د کلي ملاصاحب استولی دی نور يې مورډ هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خوهغه وايي نه چې هلته خوندي دی بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امريکايانو په تور ليست کې دی د مصطفی طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د ملاصاحب څخه د مصطفی اوخالد ادرس واخيستی او دی هم پسې راغلی اود مصطفی اوخالد سره يې يوځای درسونه شروع کړل مصطفی اوخالد پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوئ حجرې ته يوملیمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفی ته وويل چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفی چې کله داخبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ماهم درسره بوځه هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفی تری پوښتنه وکړه چې ستاسې مشر چيرته دی مليمه طالب جواب ورکړی چې هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې مليمه دی مصطفی ورته وويل: چې سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيايې مليمه طالب هم ورته وويل چې سمه ده سهار دواړه مليمه طالب او مصطفی د طالبانو مشر ته ورغلل طالب مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سيمه کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګری هم پيداکړې اومصطفی يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنګ يې ورته وويل چې د طالبانو د زاړه تحريک يوڅه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلحه بوه توپنچه او کلاشنکوف ناته درکوم خونوره اسلحه اومهمات به مرله پیداکوې مصطفی هم ورسره خوښه کړل او د طالب مشره څخه یې رخصت راواخیستی او په منډه خپلې حجرې ته راغی اوپر خالد یې زیری وکړی اوخالد چې کله د دې کیسې څخه خبرشو له سترګو څخه د زیاتې خوشحالی اوښکې راغلې بیادواړه سرغیږ په غیږ شول خالد مصطفی ته وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوې مصطفی د توکو په ډول ورته وویل چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی مصطفی ورته وخندل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې لږ احترام کوه امیر او قوماندان دی یم بیا دواړو سره وخندل دواړه ډیر زیات خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور نه و خبر کړی خو ورځې وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له کلي لیرې په دښته کې له کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودهغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی اوخالد یې نه پیژندل ځکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب خیر خیر مه راته ګوره خپل خلګ یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیږ راتاو کړه او وررته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولې ماشاءالله داخوځوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خوته هم سپین ږیری شوی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا څوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: هههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې څنګه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنۍ زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیوني پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ به پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولې؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې وليدلاست له خوشحالى هر څه راځخه هير شـول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم ههههه تاسې خو القاعده اوترهګـر ياست د خلګو څخه په پټه ګرځئ.

امام: کور تـه ولاړى او لـږه شـيبه وروسـته بيرتـه راغلـى او دواړه يـې کورتـه بوتلل.

مصطفى اوخالد د امام سره خپل ټول راز شريک کـړى او ورتـه يـې وويـل چې نور به دوئ د همدې کـلي څخـه جهـاد شروع کـوي د کـلي امـام هـم ورسره خوښه کړه او ورته يې وويل چې اول ملګرى مو زه يم او يوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې تـه درکـوم لـه دې خـبرو وروسـته مـصطفى د خپلـو ماشومتوب د ملګرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورتـه دټـول کـلي ځوانـانو باره کې معلومات ورکړه او ورته يې داهم وويـل چـې ځينـې د ماشـومتوب ملګري يې عقيدوي خـراب شـوي دي د حکومـت عـسکرجوړ شـوي دي بايد له هغوئ سره ونه وينې مـصطفى اوخالـد او د کـلي امـام پـه دريـو سره لومړنى جهادي پلان داسې جوړ کړى چې بايـد د شـپې لـه خـوا کـلي کـې شب نامې وويشي او کليوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفى اوخالد دامام پر موټرسيکل په ټوله ولسوالى کې دشپې له خوا خطونه وويشل او خلګو ته يې خبردارى ورکړى وه چې نـور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالګرو سره کـار ونـه کـړئ کنـه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته يې د امريکايـانو پـه مقابـل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلـګ مـسجد تـه راغلل او خط يې وليدى ټول حيران شـول پـه ټولـه ولـسوالى کـې غوغـا او شور و چې طالبان بيا پيداشوي دي د ټولو خلګو د بحث موضوع همـدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلګ خوشحاله وه خو له ډاره بې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول ماښام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب ناموپه اړه د خلګو غبرګون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلګ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مګر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وؤ اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو ځل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داخينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنګ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلګ پسې درواغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلګ وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلګ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې ګرځې دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار يې شهيد کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز واوريدی څکه موږ پاس په ونه کې پټ وو اولاندې دی له ترجمان سره په خبرو و که زما نه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډير ښه سړي گمان کوه رشتيا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وو راغلی اوستا دپلار جنازې ته هم نه راغی کله چې يې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ويل تيره ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې يقين راغی چې داسړی جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته يې وويل لومړی ښکار خو پيداشو غزا به له همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب بايد دوه ورځې دی وڅارې اوبيا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار لاندې ونيوی او کله چې دريمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو ټول حال يې ورته بيان کړی اخري پلان يې داشو چې بايد د مازديگر له خوا مامور خلقي د فوټبال په ميدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت تری واخلي اوهم هغه لار ايله اوپه اسانۍ سره له ميدانه تللی شول د امام ورسره ټول پلان خوښ شو فقط يې ورته وويل چې بايد د دې څای لپاره بل موټرسيکل پيداکړئ څکه د امام موټرسيکل ټول کلی پيژني مصطفی حيران شو چې اوس به بل موټرسيکل له کومه کوي په همدې فکر کې و چې خالد ورته وويل موټرسيکل بايد ستا له هغه مولوي اخښي څخه واخلو چې اول څل يې زه ستاسې کور ته راوستلم څکه هغه د دې کلي ندی اوموټر سيکل يې هم څوک نه پيژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې باید شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښنه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلاتیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتی له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یې ووېل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بيا پرې فکر وکړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبيا د ايمان په محکمه کې پرې فيصله وکړئ چې زه ښه وايم که بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع کړې ای خوانانو تاسې په رښتيا د احمدشاه ابدالي بچيان ياست ؟

ايا تاسې په رښتيا د غازي محمداکبرخان زامن ياست؟

ايا تاسې رښتيا د هغه کسانو زامن ياست چې چنګيز ګورګين روس اوانګريز ته يې په څوځله ماتې ورکړه؟

زه خو فکر کوم چې تاسې هغه نه ياست اويا موخان نه دی پيژندلی تاسې خپل تاريخ مطالعه کړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامې سره څومره تضاد درلودی ای که تاريخ نشئ مطالعه کولی لږ خودې پورې هديرې ته وګورئ چې ولې پر ځينو قبرونو رنګه بيرغونه رپيږي؟

تاسې خو موله مشرانو پوښتنه وکړئ چې ولې اکثره يتيمان ياست ؟

اياخبر ياست چې ستاسو داکثرو پلارونه د ازادی لپاره شهيدان شوي خونن بيا سور کفر پر وطن راغلی تاسې بې غمه ناست ياست خپل فوټبال کوئ د پروني روس اوننـي امريکـا هـيڅ فـرق نـشته دواړه کـافران دي دواړو پـر مسلمانانو يرغل کړی پرون روس دټانګ په زور راغلی وؤ نن امريکايـان د بې دوه پنځوس په زور راغلی ده هيڅوک په تاسې کې نشي کولای چې د روس او امريکايي داشغال ترمنځ فرق وکړي نو چې وطن اشغال دی جهاد داسې فرض عين دی لکه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله پـه قرانکـریم کـې سـورة بقره دوه سوه شپاړسم ایت کې فرمايي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسې ته د جنګ امر شوی دی اوهغه تاسې تـه ناكـاره دی كيـدای شي چې يوشی تاسې ته ناكاره وي اوهم هغه ستاسې لپاره ډير غـوره وي اوكيدای شي چې تاسې يوشی خوښوی مګر هغه ستاسې لپاره بـد وي الله جل جلاله پوهيږي تاسې نه پوهيږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد دربانديې فرض عين دی پاڅيږئ خپل غاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې كړئ له مرګه مه داريـږئ تاسې مومنان ياست كه په دې لاره كې ووژل شئ شهيدان ياست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرګ همدا دی ايا تاسې به ورځ ترقيامته ژوندی ياست؟ نـه زه درته قسم په الله جل جلاله كوم چې يوه ورځ به ټول مړه كيږئ نـو چـې پـه دې باوري ياست چې يوه ورځ مرو نوبيا غوره نه ده چې په هغـه مـرګ مـړه شو چې پيغمبرانو يې تمنا او اميد كـړی پيغمبرانـو پـه هـم هغـه مـرګ پسې ارمان كړی وي؟

الله جل جلالـه پـه قرانكـريم سـورة بقـره يوسـل اوڅلورپنځوسـم ايت كې فرمايي:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلګو تـه چې د الله پـه لار کـې ووژل شي مـړه مـه واياسـت داسې خلګ خوپه حقيقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو اياتاسې له هغه مرګه تيښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ويلی دی؟

اياتاسې به ورځ د قيامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکـړې چې درتـه ووايي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تـا ولـې نـه کـاوه سره لـه دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسـلحه نـه لـرو ضـعيف اولـږ يـو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زيات اسان درلـودل او دصـحابه شـميرله کفـارو درې چنده کم و مګر الله يې بری اوفتحه په نصيب کړه پرون مـو پلارونـو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته يې شکسـت ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زمـوږ مرسـته کوي اوالله به همداکفار زموږپه ضعيفو لاسونو ماتوي نو د غفلـت لـه خوبـه رابيدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلماني خورګـانې يـې پـه ګوانتنامو کې بنديانې کړې پـه پـای کـې بايـد ووايـم چـې دامـامور خلقـي موځکه وواژه چې د صلبانو جاسـوس و اوهغـوئ تـه يـې جاسـوسي کولـه اوکفار يې په دوستي نيولي وه او دهغوئ په صف کې د هغـوئ ملګـری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفـارو لـه ډلـې بللي دي.

الله په قرانکريم سورة المايدة يوپنځوسم ايام کې فرمايي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانویهودیان اوعیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي اوکه ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نیسي نوبیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتیا او غلامۍ څخه منعه کړي یوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقیان اوپرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر یوبه همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د موټرسیکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د مصطفی اخښی هم له جریانه خبر کړی او ورته یې وویل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکارۍ پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس په دې خاطر وواژه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې ګرځیدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زوروړل زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان د طالب په نامه نیول چې ډیره به یې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تېزۍ سره روان کړی ول یوه میاشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګری پیداکړه هر ملګری یو کلاشنکوف د کوره لخته راوړی یوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یووړې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پیکا دوه راکټه او اته میله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمۍ په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالی ته ځي مصطفی اوخالد هم ورته کمین ونیوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میګاروف ټوپنچه یې هم غنیمت کړه د مصطفی اوملګرو شمېر یې ورځ تر بلې زیاتېدی او خلګو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی اوملګرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښېنئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وړونکي غږ یې څو اېتونه تلاوت کړه اوبیا یې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکریم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکریم کې سورة توبة یو سل یولسم ایت شریف کې فرمایي:

حقیقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخه د هغوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخیستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګیږي نو دوئ کافران وژني او وژل کیږي له هغوي سره په تـورات انجیـل او قـران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه یو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زیات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوښ اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر بریالیتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر یاست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عین دی نو موږ هم فقـط د الله تعـالی لپـاره راوتـلي یـوؤ او د پـورتني ایت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانیسو قسم په رب کوم چې داسـې ورځـې هـر وخت پر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرڅو لوږه ستړیا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې ستړیا لوږو او شب ګیرو کې دی والله بالله که د دنیا په یوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتیـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که یې تاسې په دنیاکې په یوه کار کې هم پیداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کریم کې په څلورسوه څلور اتیا ایتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد یادونه کړې ده، مجاهدین د الله غوره بنده ګان دي، الله تعـالی پـه قرانکریم سورة صف لسم او یولسم ایت کې فرمایي: **أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پرالله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنګه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضلیت بیان شوی دی چې دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي څاڅکي وینې په تویدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې وینې د قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په ورځ یې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اومافیها څخه بهتره دی دوه اویا حورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې دوډی اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشې کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئ خبردار په مجاهدينو پسې بد رد ونه واياست چې حشر به مو له همدې امريکايانو سره شي هر څوک چې له امريکايانو سره يوځاى په مجاهدينو پسې بد وايي او يا د مجاهدينو په مقابل کې سنګر نيسي نو د هغوئ د ايمان د تللو ويره ده.

ګرانو کليوالو! نور مو وخت نه نيسم په الله تعالى موسپارم که په تاسې کې څوک زموږ له ملګروڅخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دې شي له دې خبرې وروسته يو کليوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته يې وويل چې ستاسې مشر کوم يو دى مصطفى چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وو کليوال ته وويل چې مشر يې زه يم کليوال مخ شاته د مصطفى خواته را واړوى اوبيا يې په خندا کې ورته وويل چې تاخومخ په څادر تينګ تړلى نو زه به څنګه تاوپيژنم مصطفى هم ورته وخندل او ورته يې وويل چې خير ته که مې ونه پيژني زه خو دې پيژنم او خدمت دې راته ووايه کليوال ورته وويل چې ډيره موده کيږي چې دايوه پښه مې د زنګون څخه پاس درد کوي که ته راته يو دم پرې وکړې الله تعالى ته اميد لرم چې ښه به شي څکه تاسې د الله تعالى غوره بنده ګان ياست مصطفى هم مخکې ورغلى او دکليوال پر پښه يې دم وکړى اوبيا يې په موسکا کې ورته وويل بابا که د مجاهدينو سره کومک وکړئ الله تعالى به شفاء درکړي کليوال هم سر ورته د هوبه ډول وښوراوه نور مصطفى او ملګري يې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډيرو خوانانو ويده ضميرونه راويښ کړل او ډيرو ځوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو کې د جهاد کيسې کولې دکلي اکثروځوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مګر يواځينى مشکل دا وو چې دوئ ته د مجاهدينو خاص ادرس معلوم نه وؤ اوهغه ځوانان چې د مصطفى سره يوځاى شوي وه هغوئ هم دا مشکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به یې یو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمۍ درلودلې د مجاهدینو شمیر په دې وخت کې تر سلو زيات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسیده او دشپې به بیا ټول پر ټاکلي ځای سره یوځای کیدل یوه شپه مصطفی خپل شل ملګري سره راټول کړه او ورته یې وویل چې نن شپه پر ولسوالۍ او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول یو بل ته یې د خوشحالۍ ځخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالۍ پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وويل چې یوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدینو ته وکړه او هم د بریالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ویلو وروسته یې وویل:

ای د اسلام په خاطر سربښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنیا ترټولوغوره بنده ګان یاست تاسې هغه کسان یاست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټیټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امریکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنګیږئ چې د ټولې نړی انسانانو په خدايي نیولی ده اود همدې امریکایانو غلامي کوي زړه ته راتیرو ملګرو داچې وخت لنډ دی زیاتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند یوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوښښ اوزیار ته وايي او دشریعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملګرو سره خاص دالله لپاره جنګ ته وايي د جهاد اهداف په قرانکریم کې ذکر شوي دي:

اول. چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفینو مسلمانانو سره مرسته اوکومک وشي.

دریم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانو پرخلاف یې سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښایست مومي چې د دعوت خلاف مانع پیداشي اویا پر مسلمانانو کفار تیری وکړي چې په اول صورت کې فرض کفایي اوپه دوهم صورت کې فرض عین دی داچې نن پر افغانستان کفارو یرغل کړی نو جهاد پر هر نارینه اوښځینه فرض عین دی اوپه دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوښځې ته د میړه د اجازې ضرورت نشته دوئ کولای شي چې بغیر له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرایط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارینه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالی په قرانکریم سورة توبة پنځم ایت شریف کې فرمایي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچیرته چې یې ومومئ اوهغوئ ونیسئ اوحصار یې کړئ اوپه څارنځای کې د هغوئ د وژلو لپاره کښینئ.

الله تعالی په قرانکریم کې په بل ایت شریف کښې داسې فرمایي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنګیږئ چې تر څو یوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دین د الله تعالی لپاره وګرځیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو ملګرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ ځکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانی حمله کوي او د دوئ سره به یو راکټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمی بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دخلو د راکبې مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دې خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستې پنځوس میتري ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکې خالد نور هم پوستې ته په داسې حال کې ورنږدې شو چې په لاس کې یې راکټ وژ خو پوسته کې خاموشي وه خالد نورهم پوستې ته ورنږدې شو خو داخل یې ولیدل چې دپوستې په دروازه کې یو کس ناست دی او تاریاک څکوي او لاسې برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرنه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او څنګ کې پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او ترې راپورته یې کړی ناست کس چې مکمل نشه وژ داسې فکر یې وکړی چې خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوړه اوازیې ورته وویل ماشین مه بنوروه راځه نشې ته نن مې عجبه مزیدار تاریاک پیداکړي خالد هم پوه شو چې سړی نشه دی نو ژر شاته شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکې پیره دار نشه دی دادی ټوپک یې لا ما راوړی ملګرې یې هم ورپسې شول او کله چې د پوستې دروازې ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چې ارام کښېنه اولاسونه دې شاته واړوه اوسمدستې یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستې ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پرې چغه کړه چې یو هم له خپله ځایه ونه ښوریږئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستې ټول کسان چې شمېر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چې مصطفی د ولسوالی ودانی ته نږدې ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چې پر پوسته جنګ شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالی له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالی حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړي خالد لوړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله ې د ولسوالی عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالی کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالی پر ودانی حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالی هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر ته وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالی او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دیارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودرېدی او ملګرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسې ملګری مړنه بلکې ابدي ژوندون ته یې لار ومونده الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نو زه لومړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکي وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دبنت ته وختل سهار په ټوله ولسوالی کې خلګ حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپتر ته طیارې هم راغلې او مړی یې ولایت ته انتقال کړه مابنام د ټولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنيو داهم ويل چې د طالبانو څخه هم ډيرش کسه وژل شوي چې اکثره يې پنجابيان اود پاکستاني فوځيان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سيمې ته نور عسکر راغلل اويو هفته وروسته امريکايانو هم يوه غټه قرارګاه د ولسوالۍ ترڅنګ جوړه کړه اوهمدلته خپله ميشته شول له دې وروسته په سيمه کې حالات بدل شول زياتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولايت مرکز لښکرګاه ته انتقال کړه او امريکايانو هم نور هره ورځ په سيمه کې ګزمې شروع کړې چې خالد هم له ماينو څخه په کار اخيستنه شروع وکړه اونور ملګري يې هم په ماين جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امريکايانو دې خپل يو ټانګ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملګرو ته د ژيړې بوشکې څخه ماينونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په درې مياشتې کې د امريکايانو نهه څلويښت ټانګان په ماينونو والوځول نور به هره ورځ امريکايان له ماين او کمين سره مخ وه يواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولايت کې د مصطفی اوخالد غوندې د کور څخه شړل شوي په دين مين ځوانانو د طالبانو په نوم د امريکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بيه سنګرونو ته رادانګلي وه د طالبانو شمير ورځ تر بلې زياتيدی او هغه طالبان بيا راڅرګند شوی وه چې يو وخت يې خلګو بيا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امريکا يې ننګول چې نړيوالو ورسره ډغره ليونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امريکايانو ازاد کړه او امريکايان يواځې په خپلو قرارګاو کې محاصره شول په کلې کې طالبان ازاد ګرځيدل يوه ورځ مازديګر خالد د مصطفی ته وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډیرې مودې وروسته مې بیګاه خپل مور په خوب لیدل او داسې ښکاریده لکه زما واده چې وي او زیاته خوشحاله وه

مصطفی: هیهیهیهه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رشتیا مې په خوب لیدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خیر زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته څه خبر یې چې زما مور به وفات شوي وي کیدای شي هغه هم ماغوندې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: څه خیر الله تعاالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندی وي نو ته به یې خنګه وپیژنې اوهغه به تا څنګه وپیژني.

خالد: آه کم عقله مور نو هم له چا ورکیږي؟

مصطفی: رښتیاهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره یوځای کړه.

خالد: الهم امین.

مصطفی: خو کوزده درته رښتیا کوم.

خالد: هیهیهیه یاره زه دوه اویا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: هیښیهه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن ته زړه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: ههههه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې تن ستا مشر ورور ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یو چا سره مرمی وعده کړې هغه راتیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو خو د مصطفی تر کلې لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره راوویستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کرونډو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سړکه لیرې چپه پروت دی او دودونه ترې پروته کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستړی عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان ټوټه ټوټه کړی او د خپل مور پلار په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې ګرځیدی او پسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې پواڅې غمونو ته پرېښودی او مصطفی ډېر زیات څکه تاواني شو چې خالد د مصطفی لپاره هر څه و اوهغه یې له لاسه ورکړی اوهر څه یې ولاړل مصطفی په دې وخت کې تر دوه سوه هم زیات ملګري درلودل خو دده ژوند بیا په خالد ښایسته وؤ خو مصطفی پر هغه ځای ولاړ او د خالد لېږ غوښې یې په لاس کې نیولې وې اود خالد د څو دقیقو مخکې خبرې یې په ذهن کې ګرځیدلې ناڅاپه یې چیغه کړه او په لوړ غږ یې وویل اه خالده تاخو رښتیا دوه اویا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتیا له خپلې مور سره یوځای شوې ستاخوب رښتیا و رښتیاهم ستانن واده دی او ستامور زیاته خوشحاله ده خو هی ناخوانه زه دې یواځې پرېښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملګري وؤ خونن ته یواځې ولاړې.

کله چې خلګو دده خبرې واورېدلې نو فکر یې وکړی چې مصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلګ د مصطفی ژړا ته حیران وه څکه مصطفی په غیرت او بهادری کې نوم درلودی مصطفی لاهمدا فریاد کاوه چې ملګري یې هم د پیښې ځای ته راورسیدل میوند ورمخکې شو او ورته یې وویل چې فریاد نور بس کړه چې ټول ملګري بیا حوصله بایلي مصطفی چې کله د میوند خبره واورېدل نو ځان یې کنټرول کړی او د خالد غوښې یې د میوند په لاس ورکړې او خپله موټرسیکل ته وختی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور یې د خالد د شهادت زیری وکړی اوپه کور کې یې له سترګو اوښکې بهیدلې او اطاق ته ننوتی خو مور یې پسې ورغلل اورته یې داسې وویل:

ګرانه زویه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالد زما زوی غوندې و خو که ته هم شهید شې زه به ونه ژاړم څکه تابه ویل چې شهید

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه نه دي ژوندي دي نو زه ولې پر ژوندي وژاړم ايا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهيد شوی، نو چې د سرور کاينات تره شهيد شوی نوته او خالد څوک ياست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډير حيران کړی او ژړا يې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شيبه وروسته ميوند موټر راوستی اود خالد غوښې يې په کفن کې پيچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته يې ودروی او دکلي ملاصاحب ته يې وويل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالد شهيد شوی او د مازديگر لمانځه وروسته يې جنازه ده هرمسلمان ځان حاضر کړئ د مازديگر لمانځه وروسته په سلگونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ايتونو تلاوت وروسته يې داسې وويل:

يقينا الله ج ټول غوره اعمال خلگوته بيان کړي دي په دغواعمالوکې يې جهاداودالله (په لار کې جنگ تر ټولو بهتر عمل گرزولی دی او په جهاد کې يې شهادت ته ډيره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو يې بهتر گرزولی او هم يې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روايت ده: يوکس چې پوره سلاح ور سره وه پيغمبر (ص) ته راغی او وې ويل: ای د الله (ج) پيغمبر (ص) جنگ وکړم، او که مسلمان شم؟ پيغمبر (ص) ورته وفرمايل:» أسلم ثم قاتل« اول مسلمان شه او بيا جنگ وکړه ، نو مسلمان شو، او بيايي جنگ وکړ، او شهيد شو ، پيغمبر (ص) وفرمايل:» عمل قليلا وأجر كثيرا« (۱)لږ عمل يې وکړ، او ډير اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پیغمبر (ص) د شهید په حق کې فرمایلي دي: «إن للشهید عند الله سبعة خصال یغفر له في أول دفعة من دمه و یری مقعده من الجنة ویأمن الفزع الأکبر و یجار من عذاب القبر ویوضع علی رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدنیا وما فیها ویزوج بإثنین وسبعین من الحور العین ویشفع لسبعین من أقربائه» (۲) یقینا د شهید لپاره د الله (ج) په دربار کې وو۷ امتیازه دی [۱] له اول ځاځکي د وینو سره ګناهونه وربښل کیږي [۲] اوپه جنت کې د اوسیدلو ځای یې ورلیدل کیږي [۳] او د قیامت په ورځ به له هغه لویې ویرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به یې د عزت تاج ورښودل کیږي چې یویاقوت به یې تر ټولې دنیا او څه چې په دنیا کې دي بهتروي [٦] اودوه اویا [۷۲] د جنت حورې به ورپه نکاح کیږي [۷] او د خپلو اویا [۷۰] خپلوانو لپاره به یې شفاعت قبلیږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتیازونو ته چې الله (ج) د شهیدانو لپاره تیار کړي دي کوم چې لیږ مخکې یاد شول.

په یو حدیث شریف کې چې له انس (رض) څخه روایت ده راغلي دي: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «ما أحد یدخل الجنة یحب أن یرجع إلی الدنیا وله ما علی الأرض من شئ إلا الشهید یتمنی أن یرجع إلی الدنیا فیقتل عشر مرات لما یری من الکرامة» (۱) هیڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بیرته دنیا ته راوګرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهیده چې هغه به دا غواړي چې بیرته دنیا ته راوګرزي، او لس ځله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهید ته ورکړی اویوبل روایت کې د "من الکرامة" په ځای «لما یری من

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة « راغلي دي معنى د شهادت د هغه فضيلت له جهته چې وينې يې.

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هريره (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: »إن في الجنة مائة درجة أعد ها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض «(۱)يقينا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدينو لپاره تياري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکي تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسي د شهيدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صديقانو، او انبياؤ عليهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډيرې اوچتې دي .له مسروق رحمة الله تعالى عليه څخه نقل شوى ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آية په هکله وپوښتل } **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** { [آل عمران۱۶۹]

ترجمه: هيڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار(ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کيږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وويل: چې موږ د دې آيت په هکله له پيغمبر (ص) وپوښتل پيغمبر (ص)وفرمايل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا« (۱)

د هغوئ اراوح گاني به د زرغونو مرغانو په جوجورو کې وي ، د دوئ د اوسيدلو لپاره به په عرش پورې ځوړندې (ځالي) د څراغونو په شکل کې وي د جنت په هرجای کې چې يې زړه غواړي ځريږي به (منظره به کوي) او بيرته به هغو څراغونو (ځالو) ته راګرزي او يو ځلي به د دوی پروردګار (ج) ور ته راښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي ګرزيدای شو، الله (ج) به درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوئ پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پريښودل کيږي، نو دوئ به ووايي: اي الله (ج) موږ دا غواړو چې زمونږ ارواح ګاني بيرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې يو ځل بيا ووژل شو، کله چې دا ښکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پريښودل به شي.الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم د ي خو لـه دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهيد په هميشه بې زواله نعمتونو کې ده، لـه دې سره سره الله (ج) د ده ټول ګناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې يې ور لوړوي؛ له عبدالله بـن عمـرو بـن عـاص (رض) څخـه روايـت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: »يغفرالله للشهيد كل ذنب الا الدين (۱)«الله (ج) شهيد ته ټول ګناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته له پوره(قرض) الله (ج) هغه مال چې د کوم کس په شهید پور (قرض) وي نه وربښي، او له ابي قتادة (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر(ص) دموږ په منځ کې پاڅیدو، او دا خبر یې بیان کړه چې د الله (ج) په لار کې جهاد اوایمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو یو کس پاڅیدو او وې ویل: اي رسول الله !دا راته ووایه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبښل شي؟ پیغمبر(ص) ور ته وفرمایل : «نعم إن قتلت في سبیل ا الله و أنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر «هو گناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شئ دالله (ج) په لارکې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی،په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بیا پیغمبر (ص) ورته وفرمایل: «کیف قلت «تا څنگه سوال وکړ؟ هغه وویل: ماته بیان وکړه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گنا هونه به مې ووبښل شي؟ پیغمبر (ص) وفرمایل: «نعم وأنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر إلا الدین فإن جبریل علیه السلام قال لی ذالك «(۱)هو وبه ښښل شي که ته ووژل شئ په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان یې، شااړوونکی نه یې ټول به وبښل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کیږي څکه اوس ماته جبرئیل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کرم سره د شهیدانو ټول گناهونه وربښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کیږي، او که پور حق د الله (ج) وای هغه به یې هم شهیدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بندگانو دی، څوک چې د جهاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندي وي هغه خپلو مالکانو ته ورکړی ترڅو چې په غاړه یې هیڅ پور پاته نشي. له شهید څخه په دوو حالونو کې پور اداء کیږي [۱] الله (ج) د قیامت په ورځ د شهید پور پرې کوي که دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مال نلري یا بل عذر ورته پېښ وي [۲] چې مجاهد شهید شي او د پور د اداء کولو وخت لا نه وي راغلی. د پیغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پور وو د جنازي لمونځ یې نه ورباندې کول څو چې به هغه اداء نه کړای شو، او یا به دمړي کوم خپلوان . یا بل کوم مسلمان به د هغه د اداء کولو ضمانت وکړي، نوکه پرخالد ستاسې د کوم یوه قرض پاتې وي غبږ وکړئ چې زه یې ور ادا کړم خوهیڅا هم غږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند اوخو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر څو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کوښښ کاوه چې خان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزوری نښې یکې د وراپه معلومیدلي د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري خان مخ ته ورسوئ چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان یې پرینبودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره یو ځای شو که څه هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه څه خو مصطفی هشتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ ورېرابر کړی او د تکبیر په چغه سره یې ییر پر وکړی ټانګ یې وویشتی او دودونه ترې پورته شول خو مصطفی چې کله هشتادو ته بل ییر اچاوه د بل ټانګ له خوا په نښه شو او خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصطفی یې په غیږ کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی یې خل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخرې موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library